

Structure of Bava Kamma

Ch.1-6 - Damage by Property	4 categories (avot) of Damages	נזקי ממון
Ch.7-10 - Human Damage	Theft	גניבה
	Personal Injury	חובל ומזיק
	Robbery	גזילה

Mishnah Bava Kamma. CHAPTER EIGHT

1. He who wounds his fellow is liable to compensate him on five counts: for injury, for pain, for healing, for loss of income and for indignity.

'For injury': How so? If he blinded his fellow's eye, cut off his hand or broke his foot, [his fellow] is looked upon as if he was a slave to be sold in the market and they assess how much he was worth and how much he is worth.

'For pain'? If he burned him with a spit or a nail, even though it was on his fingernail, a place where it leaves no wound, they estimate how much money such a man would be willing to take to suffer so.

'Healing'? If he struck him he is liable to pay the cost of his healing. If sores arise on him on account of the blow, he is liable [for the cost of their healing]. If not on account of the blow, he is not liable. If the wound healed and then opened and healed and then opened, he is liable for the cost of the healing. If it healed completely, he is no longer liable to pay the cost of the healing.

'Loss of income': He is looked upon as a watchman of a cucumber field, since he already gave him compensation for the loss of his hand or foot.

'Indignity/Shame': All is according to the status of the one that inflicts indignity and the status of the one that suffers indignity. If a man inflicted indignity on a naked man, or a blind man, or a sleeping man, he is [still] liable. If a sleeping man inflicted indignity, he is exempt. If a man fell from the roof and caused injury and inflicted indignity, he is liable for the injury but not for the indignity, as it says, "And she puts forth her hand and grabs him by the private parts", a man is liable only when he intended [to inflict indignity].

2. The law is more strict in the case of a man than in the case of an ox: for a man must pay for injury, pain, medical costs, loss of income and indignity, and make restitution for the value of the young; whereas the ox pays only for injury and is not liable for the value of the young.

3. If a man struck his father or his mother and inflicted no wound, or if he wounded his fellow on Yom Kippur, he is liable for all five counts. If he wounded a Hebrew slave, he is liable on all five counts, except loss of income if it was his

פרק ח'

1. החובל בחברו חייב עליו משום חמשה דברים, בנזק, בצער, ברפוי, בשבת, ובבשת.

בנזק פיצד. סמא את עינו, קטע את ידו, שבר את רגלו, רואין אותו כאלו הוא עבד נמכר בשוק ושמין כמה היה יפה וכמה הוא יפה.

צער, כואו בשפוד או במסמר, ואפלו על צפרנו, מקום שאינו עושה חבורה, אומדין כמה אדם כיוצא בזה רוצה לטל להיות מצטער כה.

רפוי, הנהו חייב לרפאתו. עלו בו צמחים, אם מחמת המכה, חייב. שלא מחמת המכה, פטור. חיתה ונסתרה, חיתה ונסתרה, חייב לרפאתו. חיתה כל צרכה, אינו חייב לרפאתו.

שבת, רואין אותו כאלו הוא שומר קשואין, ששבר נתן לו דמי ידו ודמי רגלו.

בשת, הכל לפי המביש והמתביש. המביש את הערם, המביש את הסומא, והמביש את הישן, חייב. וישן שביש, פטור. נפל מן הגג, והזיק וביש, חייב על הנזק ופטור על הבשת, שנאמר (דברים כה) ושלחה ידה והחזיקה במבשיו, אינו חייב על הבשת עד שיהא מתכונן:

2. זה חמור באדם מבשור, שהאדם משלם נזק, צער, רפוי, שבת, ובשת, ומשלם דמי ולדות, ושור אינו משלם אלא נזק, ופטור מדמי ולדות:

3. המכה את אביו ואת אמו ולא עשה בהם חבורה, וחובל בחברו ביום הכפורים, חייב בכלל. החובל בעבד עברי, חייב בכלל חוץ מן השבת, בזמן שהוא שלו. החובל בעבד כנעני של

slave. If he wounded a Canaanite slave (non-Jewish slave) he is liable on all five counts. Rabbi Judah says: “Slaves do not receive compensation for indignity.”

4. It is losing proposition to “meet up” with a deaf-mute, an idiot or a minor: he that injures them is obligated; and they that injure others are exempt.

It is a losing proposition to “meet up” with a slave or [married] woman; he that injures them is obligated; and they that injure others are exempt. However, they pay after some time; if the woman was divorced or the slave freed they are liable for restitution.

5. If a man struck his father or mother and left a wound, or if he wounded his fellow on the Sabbath, he is not liable for any of the [five] counts because he is liable for his life. If a man wounded his Canaanite (non-Jewish) slave he is not liable on any of the five counts.

6. If a man boxed the ear of his fellow, he must pay him a sela (four). Rabbi Judah says in the name of Rabbi Yose the Galilean: “A maneh (one hundred.” If he slapped him he must pay 200 zuz. If with the back of his hand, he must pay him 400 zuz. If he tore at his ear, plucked out his hair, spat at him and his spit touched him, or pulled his cloak from off him, or loosed a woman’s hair in the street, he must pay 400 zuz. This is the general rule: all is in accordance with the person’s honor. Rabbi Akiva said: “Even the poor in Israel are regarded as free people who have lost their possessions, for they are the children of Abraham, Isaac and Jacob. It once happened that a man unloosed a woman’s hair in the street and she came before Rabbi Akiva and he condemned him to pay her 400 zuz. He said, “Rabbi, give me time”. And he gave him time. He caught her standing at the entrance to her courtyard, and he broke a jug of one issar’s worth of oil in front of her. She unloosed her hair and scooped up the oil in her hand and laid her hand on her head. He had set up witnesses up against her and he came before Rabbi Akiva and said to him, “Rabbi, should I give one such as this 400 zuz?” He answered, “You have said nothing.” If a man injures himself, even though he has no right to do so, is not liable. But others who injure him are liable. If a man cuts down his own saplings, even though he has no right to do so, is not liable. But, if others cut them down, they are liable.

7. Even though a man pays [him that suffers the indignity], he is not forgiven until he seeks [forgiveness] from him, for it says: “Therefore restore the man’s wife... [and he shall pray for you]” (Genesis 20:7).

And from where do we learn that he who must forgive should not be cruel? As it says: “And Abraham prayed unto God and God healed Avimelech” (Genesis 20:17).

If a man said, “Blind my eye”, or “Cut off my hand”, or “Break my foot”, he [that does so] is liable. [If he added] “On the condition that you will be exempt”, he is

אחרים, חייב בכלל. רבי יהודה אומר, אין לעבדים בשבת:

4. חרש, שוטה וקטן, פגיעתו רעה. החובל בהן חייב, והם שחבלו באחרים פטורין. העבד והאשה, פגיעתו רעה. החובל בהן חייב, והם שחבלו באחרים, פטורין, אבל משלמין לאחר זמן. נתגרשה האשה, נשתחרר העבד, חייבין לשלם:

5. המכה אביו ואמו ועשה בהן חבורה, והחובל בחברו בשבת, פטור מכלל, מפני שהוא נדון בנפשו. והחובל בעבד כנעני שלו, פטור מכלל:

6. התוקע לחברו, נותן לו סלע. רבי יהודה אומר משום רבי יוסי הגלילי, מנה. סטור, נותן לו מאתים זוז. לאחר ידו, נותן לו ארבע מאות זוז. צרם באזנו, תלש בשערו, רקק והגיע בו רקו, העביר טליתו ממנו, פרע ראש האשה בשוק, נותן ארבע מאות זוז. זה הכלל הכל לפי כבודו. אמר רבי עקיבא, אפילו עניים שבישראל, רואין אותם כאלו הם בני חורין שירדו מנכסיהם, שהם בני אברהם, יצחק ויעקב. ומעשה באחד שפרע ראש האשה בשוק, באת לפני רבי עקיבא, וחיבו לתן לה ארבע מאות זוז. אמר לו רבי, תן לי זמן. ונתן לו זמן. שמרה עומדת על פתח חצרה ושבר את הפד בפניה, ובו כאסר שמן. גלתה את ראשה, והיתה מטפחת ומנחת ידה על ראשה. העמיד עליה עדים, ובא לפני רבי עקיבא. אמר לו, רבי, לזו אני נותן ארבע מאות זוז. אמר לו, לא אמרת כלום. החובל בעצמו, אף על פי שאינו רשאי, פטור אחרים שחבלו בו, חייבין. והקוצץ נטיעותיו, אף על פי שאינו רשאי, פטור. אחרים שקצצו את נטיעותיו, חייבין:

7. אף על פי שהוא נותן לו, אין נמחל לו עד שייקש ממנו, שנאמר (בראשית כ) ועתה השב אשת וגו'. ומנין שלא יהא המוחל אכזרי, שנאמר (שם) ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך וגו'.

<p>still liable. [If he said] “Tear my garment”, or “Break my jug”, he that does so is liable. [If he added] “On the condition that you will be exempt”, he is exempt. [If he said], “Do so to so-and-so, on the condition that you will be exempt, he is liable, whether it was [an offense] against his person or his property.</p>	<p>הָאוֹמֵר סָמָא אֶת עֵינָי, קָטַע אֶת יָדָי, שָׁבַר אֶת רִגְלִי, חָיֵב. עַל מְנַת לִפְטוֹר, חָיֵב. קָרַע אֶת כְּסוּתִי, שָׁבַר אֶת כַּדָּי, חָיֵב. עַל מְנַת לִפְטוֹר, פְּטוּר. עֲשֵׂה כֵן לְאִישׁ פְּלוֹנִי, עַל מְנַת לִפְטוֹר, חָיֵב, בֵּין בְּגוּפוֹ בֵּין בְּמִמּוֹנוֹ:</p>
<p>Parashat Mishpatim ch.21-22</p> <p>One who fatally strikes another party shall be put to death. If [a man] did so but not by design—it came about by an act of God—I will assign you a place to which he can flee. When one party schemes against another and kills through treachery, you shall take that person from My very altar to be put to death. One who strikes one’s father or mother shall be put to death. One who kidnaps another party—whether having sold or still holding the victim—shall be put to death. One who insults one’s father or mother shall be put to death. When [two] parties quarrel and one strikes the other with stone or fist, and the victim does not die but has to take to bed. if that victim then gets up and walks outdoors upon a staff, the assailant shall go unpunished—except for paying for the idleness and the cure. ... When [two or more] parties fight, and one of them pushes a pregnant woman and a miscarriage results, but no other damage ensues, the one responsible shall be fined according as the woman’s husband may exact, the payment to be based on reckoning. But if other damage ensues, the penalty shall be life for life, eye for eye, tooth for tooth, hand for hand, foot for foot, burn for burn, wound for wound, bruise for bruise.</p>	<p>פרשת משפטים שמות פרק כא -כב</p> <p>(יב) מכה איש ומת מות יומת: (יג) ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: ס (יד) וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ס (טו) ומכה אביו ואמו מות יומת: (טז) וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ס (יז) ומקלל אביו ואמו מות יומת: ס (יח) וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשבב: (יט) אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: ס ... (כב) וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענוש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים: (כג) ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: (כד) עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: (כה) כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: ס</p>
<p>And if a man maims a man, as he has done, so shall it be done to him; breach for a breach, eye for an eye, tooth for a tooth: as he has maimed a man, so shall it be done to him. (Vayikra 24:19-20)</p>	<p>"וְאִישׁ כִּי יִתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בֶן יַעֲקֹב לוֹ. שָׁבַר תַּחַת שָׁבַר עֵינַי תַּחַת עֵינַי שֵׁן תַּחַת שֵׁן כַּאֲשֶׁר יִתֵּן מוֹם בְּאָדָם בֶּן יִצְחָק (בו) "ויקרא כ"ד, יט-כ"</p>
<p>Talmud 83b Note that it is stated: "Moreover you shall take no ransom for the life of a murderer, who is guilty of death," implying that it is only for the life of a murderer that you may not take "ransom," whereas you may take "ransom" [even] for the principal limbs that cannot be restored.</p>	<p>"לא תקחו כופר לאשר הוא רשע למות"; "לנפש רצח" למה לי? שמע מינה: לנפש רוצח אי אתה לוקח כופר, אבל אתה לוקח כופר לראשי אברים שאינן חוזרין.</p>

Talmud 83b-84a

תנא, רבי דוסתאי בן יהודה אומר: "עין תחת עין" – ממון. אתה אומר ממון, או אינו אלא עין מממש? אמרת, הרי שהיתה עינו של זה גדולה ועינו של זה קטנה, היאר אני קורא ביה "עין תחת עין"?

Rabbi Dostai ben Yehuda says: The phrase: "An eye for an eye" (Leviticus 24:20), means monetary restitution. Do you say that he must pay the victim monetary restitution, or is it only teaching that the one who caused the injury must lose an actual eye? You say: There may be a case where the eye of the one who caused the injury is large and the eye of the injured party is small. How can I read and literally apply the phrase "an eye for an eye" in this case?

ובי תימא: כל כי האי – שקיל מיניה ממונא; התורה אמרה: "משפט אחד יהיה לכם" – משפט השוה לכולכם!

The Gemara continues the derivation: And if you would say that in all cases like this, where their eyes are different sizes, the injured party takes monetary restitution from the one who caused him injury, but in a case where their eyes are the same size, the one who caused injury is punished by actually having his eye removed, this cannot be, as the Torah said: "You shall have one manner of law" (Leviticus 24:22), teaching that the law shall be equal for all of you.

אמרי: מאי קושיא? דלמא נהורא שקיל מיניה, נהורא אמר רחמנא נשקול מיניה! דאי לא תימא הכי,

The Sages object to this derivation and say: What is the difficulty in saying that his eye should be blinded? Perhaps, as the one who caused the injury took the sight from the injured party's eye, the Merciful One states that the court should take the sight from his eye as well, no matter the size of the eye. Since, if you do not say so, then by the same logic,

פ"ד א

קטן שהרג את הגדול וגדול שהרג את הקטן, היכי קטלינן ליה? התורה אמרה: "משפט אחד יהיה לכם" – משפט השוה לכולכם! אלא נשמה שקיל מיניה, נשמה אמר רחמנא נשקול מיניה; הכי נמי, נהורא שקיל מיניה, נהורא אמר רחמנא נשקול מיניה!

in the case of a small person who killed a large person, or a large person who killed a small person, how do we kill the murderer? If one suggests that in such a case a monetary penalty will be imposed, the Torah stated: "You shall have one manner of law" (Leviticus 24:22), teaching that the law shall be equal for all of you, so the punishment must be the same for all murderers. Rather, explain that since the murderer took the life of the victim, the Merciful One states that the court should likewise take the life from him. So too, since the one who caused the injury took the sight from the eye of the injured party, the Merciful One states that the court should likewise take the sight from his eye. Therefore, the Gemara does not accept the derivation of Rabbi Dostai ben Yehuda, in accordance with the objection of the Sages.

תנא אידך, רבי שמעון בן יוחי אומר: "עין תחת עין" – ממון. אתה אומר ממון, או אינו אלא עין מממש? הרי שהיה סומא, וקטע, וקטע; חוגר, וחיגר; היאר אני מקיים בזה "עין תחת עין" – והתורה אמרה: "משפט אחד יהיה לכם", משפט השוה לכולכם?

The Gemara presents another derivation: It is taught in another *baraita* that Rabbi Shimon ben Yoḥai says: "An eye for an eye" (Leviticus 24:20), is referring to monetary restitution. Do you say that this is referring to monetary restitution, or is it only teaching that the one who caused the injury must lose an actual eye? There may be a case where there was a blind person and he blinded another, or there was one with a severed limb and he severed the limb of another, or there was a lame person and he caused another to be lame. In this case, how can I fulfill "an eye for an eye" literally, when he is already lacking the limb that must be injured? If one will suggest that in that case, a monetary penalty will be imposed, that can be refuted: But the Torah stated: "You shall have one manner of law" (Leviticus 24:22), which teaches that the law shall be equal for all of you.

Rambam. Hil. Hovel Umazik

The Torah's statement: "As he has maimed a man, so shall it be done to him," should not be interpreted in a literal sense. It does not mean that the person who caused the injury should actually be subjected to a similar physical punishment.

Instead, the intent is that he deserves to lose a limb or to be injured in the same manner as his colleague was, and therefore he should make financial restitution to him.

This interpretation is supported by the verse: "Moreover you shall take no ransom for the life of a murderer." Implied is that no ransom may be paid for a murderer alone, but a ransom may be paid for causing a loss of limb or other injuries.

משנה תורה חובל ומזיק א:ג

זֶה שְׁנֵאָמַר בַּתּוֹרָה (וַיִּקְרָא כַּד כ" (בְּאִשֶּׁר יִתֵּן מוֹם בְּאָדָם כִּן יִנָּתֵן בּוֹ" אֵינוֹ לְחַבֵּל בְּזֶה כְּמוֹ שֶׁחָבַל בְּחֵבְרוֹ אֲלֵא שֶׁהוּא רָאִי לְחַסְרוֹ אֵיבָר אוֹ לְחַבֵּל בּוֹ בְּאִשֶּׁר עָשָׂה וּלְפִיכָר מְשַׁלֵּם נִזְקוֹ.

וְהָרִי הוּא אוֹמֵר (בַּמַּדְבָּר לֵה לֹא" (וְלֹא תִקְחוּ כֶּפֶר לְנַפְשׁ רֵצַח" לְרוֹצֵחַ בְּלֶבֶד הוּא נִשְׂאִין בּוֹ כֶּפֶר אֲבָל לְחַסְרוֹן אֵיבָרִים אוֹ לְחַבְלוֹת יֵשׁ בּוֹ כֶּפֶר